

EUROPA-PARLAMENTET

1999

2004

Mødedokument

ENDELIG
A5-0269/2001

12. juli 2001

*

BETÆNKNING

om forslag til Rådets forordning om indførelse af en enhedsmekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (KOM(2001) 113 – C5-0121/2001 – 2001/0062(CNS))

Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål

Ordfører: Generoso Andria

Tegnforklaring

- * Høringsprocedure
flertal af de afgivne stemmer
- **I Samarbejdsprocedure (førstebehandling)
flertal af de afgivne stemmer
- **II Samarbejdsprocedure (andenbehandling)
*flertal af de afgivne stemmer for at godkende den fælles holdning
flertal blandt Parlamentets medlemmer for at forkaste eller ændre
den fælles holdning*
- *** Samstemmende udtalelse
*flertal blandt Parlamentets medlemmer undtagen i de tilfælde, der
omhandles i EF-traktatens artikel 105, 107, 161 og 300 og i EU-
traktatens artikel 7*
- ***I Fælles beslutningsprocedure (førstebehandling)
flertal af de afgivne stemmer
- ***II Fælles beslutningsprocedure (andenbehandling)
*flertal af de afgivne stemmer for at godkende den fælles holdning
flertal blandt Parlamentets medlemmer for at forkaste eller ændre
den fælles holdning*
- ***III Fælles beslutningsprocedure (tredjebehandling)
flertal af de afgivne stemmer for at godkende det fælles udkast

(Den angivne procedure er baseret på det af Kommissionen foreslåede retsgrundlag)

Ændringsforslag til en lovgivningsmæssig tekst

I Parlamentets ændringsforslag markeres de tekstdele, der ønskes ændret, med fede typer og kursiv. Kursivering uden fede typer er en oplysning til de tekniske tjenestegrene, som vedrører elementer i den lovgivningsmæssige tekst, der foreslås rettet med henblik på den endelige tekst (f.eks. materielle fejl eller manglende tekst i en sprogversion). De foreslåede rettelser skal godkendes af de berørte tekniske tjenestegrene.

INDHOLD

	Side
PROTOKOLSIDE	4
FORSLAG TIL RETSAKT	5
FORSLAG TIL LOVGIVNINGSMÆSSIG BESLUTNING.....	8
BEGRUNDELSE.....	9
UDTALELSE FRA BUDGETUDVALGET.....	11

PROTOKOLSIDE

Med skrivelse af 21. marts 2001 anmodede Rådet i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 308 Parlamentet om en udtalelse om forslag til Rådets forordning om indførelse af en enhedsmekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (KOM(2001) 113 - 2001/0062(CNS)).

På mødet den 2. april 2001 meddelte Parlamentets formand, at dette forslag var henvist til Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål som korresponderende udvalg og til Budgetudvalget som rådgivende udvalg den 3. maj 2001 (C5-0121/2001).

På mødet den 10. april 2001 valgte Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål Amalia Sartori til ordfører. På mødet den 19. juni 2001 valgte Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål Generoso Andria til ordfører, da Amalia Sartori ikke længere var medlem af udvalget.

På møder den 20. juni og 12. juli 2001 behandlede udvalget Kommissionens forslag og udkastet til betænkning.

På sidstnævnte møde vedtog det enstemmigt forslaget til lovgivningsmæssig beslutning.

Til stede under afstemningen var: Christa Randzio-Plath (formand), Philippe A.R. Herzog (næstformand), Generoso Andria (ordfører), Richard A. Balfé, Hans Blokland, Hans Udo Bullmann, Harald Ettl (for Robert Goebbels), Ingo Friedrich (for José Manuel García-Margallo y Marfil), Carles-Alfred Gasòliba i Böhm, Lisbeth Grönfeldt Bergman, Christopher Huhne, Juan de Dios Izquierdo Collado (for Luis Berenguer Fuster), Pierre Jonckheer, Othmar Karas, Christoph Werner Konrad, Werner Langen (for Alejandro Agag Longo), Jules Maaten (for Olle Schmidt), Thomas Mann (for Astrid Lulling), Ioannis Marinou, Ioannis Patakis, Fernando Pérez Royo, Mikko Pesälä (for Karin Riis-Jørgensen), John Purvis (for Jonathan Evans), Alexander Radwan, Bernhard Rapkay, Peter William Skinner, Charles Tannock, Marianne L.P. Thyssen, Helena Torres Marques, Bruno Trentin, Ieke van den Burg (for Pervenche Berès), Theresa Villiers og Karl von Wogau.

Udtalelsen fra Budgetudvalget er vedføjet denne betænkning.

Betænkningen indgivet den 12. juli 2001.

Fristen for ændringsforslag til denne betænkning vil fremgå af forslaget til dagsorden for den mødeperiode, hvor den skal behandles.

FORSLAG TIL RETSAKT

Forslag til Rådets forordning om indførelse af en enhedsmekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (KOM(2001) 113 – C5-0121/2001 – 2001/0062(CNS))

Forslaget ændret som følger:

Kommissionens forslag ¹

Ændringsforslag

Ændringsforslag 1 Betragtning 6 a (ny)

(6 a) Der indføres en passende budgetmekanisme for at beskytte Fællesskabets budget mod potentielle risici i forbindelse med manglende indfrielse og tilsvarende anvendelse af garantien.

Begrundelse

I betragtning af den forestående udvidelse af EU vil antallet af støtteberettigede medlemsstater eventuelt stige. Det er derfor et element i den forsvarlige økonomiske forvaltning at beskytte Fællesskabets budget mod enhver form for potentiel risiko.

Ændringsforslag 2 Betragtning 8

(8) Indførelsen af den fælles valuta har medført en betydelig reduktion i antallet af medlemsstater, der kan bruge instrumentet. Dette berettiger, at det nuværende rammebeløb på 16 mia. EUR justeres nedad. Långivningsløftet bør ikke desto mindre opretholdes på et tilstrækkeligt højt niveau, sådan at det på en hensigtsmæssig måde kan dække flere medlemsstaters behov på samme tid. For at dække sådanne behov vil det imidlertid være passende at nedsætte långivningsrammebeløbet fra 16 mia. EUR til 12 mia. EUR.

(8) Indførelsen af den fælles valuta har medført en betydelig reduktion i antallet af medlemsstater, der kan bruge instrumentet. Dette berettiger, at det nuværende rammebeløb på 16 mia. EUR justeres nedad. Långivningsløftet bør ikke desto mindre opretholdes på et tilstrækkeligt højt niveau, sådan at det på en hensigtsmæssig måde kan dække flere medlemsstaters behov på samme tid. For at dække sådanne behov vil det imidlertid være passende at nedsætte långivningsrammebeløbet fra 16 mia. EUR til 12 mia. EUR **og endvidere**

¹ EFT C 180 af 26.6.2001, s. 199.

tage hensyn til de kommende udvidelser af Unionen.

Begrundelse

Ved kommende udvidelser af EU vil der være flere stater, der kan få gavn af støttemekanismen. Det synes rimeligt også at betragte dette som en begrundelse for nedsættelse af lånerammen til 12 mia. EUR.

Ændringsforslag 3

Artikel 9

De i artikel 3 og 5 omhandlede afgørelser træffes af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, forelagt efter høring af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg.

De i artikel 3 og 5 omhandlede afgørelser træffes af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, forelagt efter høring af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg **og Europa-Parlamentet.**

Begrundelse

Hensigten med ændringsforslaget er at give EP mulighed for at afgive sin egen vurdering af mekanismen, især i lyset af eventuelle ændringer i antallet af deltagende medlemsstater i ØMU'ens anden fase.

Ændringsforslag 4

Artikel 11

Rådet undersøger hvert **tredje** år på grundlag af en rapport fra Kommissionen, efter udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, om de principper, retningslinjer og lofter, der gælder for den indførte mekanisme, fortsat er i overensstemmelse med de behov, der gav anledning til dens indførelse.

Rådet undersøger hvert **andet** år på grundlag af en rapport fra Kommissionen, efter udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg **og Europa-Parlamentet**, om de principper, retningslinjer og lofter, der gælder for den indførte mekanisme, fortsat er i overensstemmelse med de behov, der gav anledning til dens indførelse.

Begrundelse

Det er nødvendigt, at Rådet hvert andet år foretager denne undersøgelse af hensyn til kommende udvidelser og for at give EP mulighed for at udtrykke sin mening om støttemekanismen mindst to gange i løbet af en valgperiode.

FORSLAG TIL LOVGIVNINGSMÆSSIG BESLUTNING

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning om forslag til Rådets forordning om indførelse af en enhedsmekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (KOM(2001) 113 – C5-0121/2001 – 2001/0062(CNS))

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2001) 113¹),
 - hørt af Rådet, jf. EF-traktatens artikel 308 (C5-0121/2001),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 67,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål og udtalelse fra Budgetudvalget (A5-0269/2001),
1. godkender det således ændrede forslag;
 2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. EF-traktatens artikel 250, stk. 2;
 3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

¹ EFT C 180 af 26.6.2001, s. 199.

BEGRUNDELSE

Kommissionens forslag

Den nuværende enhedsmekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne er indført med Rådets forordning 1969/88. Gennem denne mekanisme er den finansielle støtte på mellemlang sigt og mekanismen med fællesskabslån til støtte af medlemsstaternes betalingsbalance blevet samlet i et instrument. Siden sin ikrafttrædelse er mekanismen blevet anvendt to gange, i 1991 for at kunne yde et lån på 2,2 mia., hvoraf dog kun 1 mia. blev ydet, og i 1993 for et beløb på 8 mia., hvoraf dog kun de første rater er blevet ydet.

Efter Økofin-Rådets konklusioner af 13. oktober 1997 og i overensstemmelse med artikel 12 i den gældende forordning, har Kommissionen undersøgt denne mekanismes virkemåde og forelagde i november 1999 en rapport herom for Rådet og Parlamentet. I denne rapport udtalte Kommissionen sig til fordel for opretholdelse af instrumentet, men ønskede at nedsætte loftet fra 16 mia. til 12 mia. Begrundelsen var, at efter ikrafttrædelsen af ØMU'ens tredje fase ville det kun være medlemsstater, der ville kunne nyde gavn af mekanismen. Denne rapport er blevet behandlet i Rådet og Parlamentet.

På grundlag heraf forelagde Kommissionen den 7. marts et forslag til forordning for at ændre den gældende mekanisme. De vigtigste foreslåede ændringer er:

- nedsættelse af maksimumsbeløbsrammen som nævnt ovenfor
- muligheden for at give Kommissionen tilladelse til at udføre swap-operationer
- anerkendelse af Det Økonomiske og Finansielle Udvalgs rolle som afløser for Det Monetære Udvalg fra begyndelsen af ØMU'ens tredje fase
- behovet for at gøre lån ydet gennem mekanismen kompatible med en eventuel åbning af en kreditlinje på kort sigt i Den Europæiske Centralbank.

Europa-Parlamentets holdning

Som nævnt ovenfor havde EP lejlighed til at tage stilling til Kommissionens rapport fra 1999. Det skete i betænkningen af Amalia Sartori, der vedtoges på mødet den 24. oktober 2000 (A5-0277/2000). Ved den lejlighed kunne EP grundlæggende tilslutte sig Kommissionens analyse med henblik på at sænke loftet fra 16 til 12 mia. euro. Det gav dog udtryk for ønske om senere at kunne tilpasse beløbet yderligere, hvis der var flere formindskelser af antallet af medlemsstater, der kunne anvende ordningen.

Mere generelt havde Parlamentet understreget behovet for at kunne tage hensyn til spørgsmålet om betalingsbalancestøtte til ansøgerstaterne både i den nuværende førtiltrædelsesperiode og når disse nye medlemmer deltager i ØMU'ens anden fase. Der er en reel risiko for uligevægte i de kommende medlemmers betalingsbalancer i betragtning af de betydelige strukturelle reformer, der skal iværksættes for at muliggøre deres tiltrædelse.

Derfor mener Parlamentet, at der bør etableres et specifikt instrument for disse lande, medmindre man integrerer de nye medlemsstater i den nuværende støttemekanisme på mellemlang sigt.

Der skal gøres opmærksom på, at også Den Europæiske Centralbank har afgivet udtalelse herom, jf. EF-traktatens artikel 105, stk. 4. Banken har grundlæggende støttet forslaget, men har også bemærket, at det medfører, at forvaltningen af lånene flyttes til Kommissionen, hvilket er i strid med den hidtidige praksis, hvor disse instrumenter er blevet forvaltet af ECB. Ordføreren tager disse bemærkninger til efterretning, men kan ikke se noget til hinder for, at Kommissionen påtager sig hovedansvaret for forvaltningen af lånemekanismerne.

Konklusioner

Ordføreren kan grundlæggende tilslutte sig dette nye forslag, der må betragtes som et forsøg på at gøre den særlige finansielle støttemekanisme hurtigere og mere moderne. Både nedsættelsen af maksimumsbeløbet og anvendelsen af swap-teknikkerne kan gøre dette instrument mere effektivt, når det kommer i anvendelse. Ordføreren vil dog stille tre ændringsforslag for at tage hensyn til EU's kommende udvidelser og nå frem til en sikrere procedure for en genvurdering af mekanismen gennem Parlamentets deltagelse i proceduren.

Spørgsmålet om en eventuel oprettelse af en støttemekanisme for kandidatlandenes betalingsbalanceproblemer er dog stadig uløst. Det må endnu en gang understreges, at der bør findes en egnet mekanisme, der kan bidrage til at løse de specifikke problemer, som disse lande kan stå over for, ikke mindst i lyset af eventuelle internationale finanskriser. Parlamentet håber, at Kommissionen i løbet af kort tid vil fremlægge forslag herom.

På den anden side er det med hensyn til maksimumsbeløbet indlysende, at denne beløbsramme skal tilpasses, hvis antallet af medlemmer af ØMU's tredje fase ændres.

26. juni 2001

UDTALELSE FRA BUDGETUDVALGET

til Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål

om forslag til Rådets forordning om indførelse af en enhedsmekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne
(KOM(2001) 113 – C5-0121/2001 – 2001/0062(CNS))

Rådgivende ordfører: Esko Olavi Seppänen

PROCEDURE

På mødet den 29. maj 2001 valgte Budgetudvalget Esko Olavi Seppänen til rådgivende ordfører.

På mødet den 25. juni 2001 behandlede det udkastet til udtalelse.

På sidstnævnte møde vedtog det enstemmigt nedenstående ændringsforslag.

Til stede under afstemningen var: Terence Wynn (formand), Reimer Böge og Bárbara Dührkop Dührkop (næstformænd), Ioannis Averoff, Joan Colom i Naval, Carlos Costa Neves, Göran Färm, Catherine Guy-Quint, Jutta D. Haug, Juan Andrés Naranjo Escobar, Bartho Pronk (for Markus Ferber), Heide Rühle, Alejo Vidal-Quadras Roca, Kyösti Tapio Virrankoski og Ralf Walter.

KORT BEGRUNDELSE

I. Indledning

Det foreliggende forslag fra Kommissionen har til formål at ændre Rådets forordning nr. 1969/88 om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne. I henhold til traktatens artikel 119 kan Rådet iværksætte den finansielle støttemekanisme i tilfælde af, at en medlemsstat har vanskeligheder eller alvorligt trues af vanskeligheder med hensyn til sin betalingsbalance, og navnlig når disse vanskeligheder vil kunne bringe det fælles markeds funktion i fare. Den finansielle støttemekanisme kan iværksættes af Rådet, enten på initiativ af en medlemsstat, der har vanskeligheder, eller på initiativ af Kommissionen. Instrumentet er udformet på en sådan måde, at der kan ydes hurtig bistand, og betingelsen for lånet skal være, at medlemsstaten gennemfører en økonomisk politik, som sikrer hurtig tilbagevenden til en acceptabel betalingsbalancesituation. Instrumentet har været anvendt to gange siden 1988¹. Der blev fastsat et loft på € 16 mia. til dette instrument, disse lån garanteres 100% af Fællesskabets budget. Garantifondsmekanismen finder ikke anvendelse, da den har til formål at beskytte fællesskabsbudgettet mod en potentiel risiko i forbindelse med lån til tredjelande.

II. Hvorfor er der behov for en ny rådsforordning, og hvad indebærer forslaget?

Iværksættelsen af tredje fase i Den Økonomiske og Monetære Union gør artikel 119 overflødig for de 11 medlemsstater, der deltager, da de ikke længere er berettigede til mellemfristet finansiel bistand. Kun medlemsstater, der er undtaget fra at deltage i tredje fase, er støtteberettigede. Kommissionen har derfor foreslået at nedsætte loftet fra € 16 mia. til € 12 mia. Endvidere fastslår det nye forslag, at lånene udelukkende skal finansieres via kapitalmarkederne i stedet for direkte finansiering af lån fra medlemsstaterne. Det foreslås endvidere, at lånene af hensyn til enkeltheden og effektiviteten skal administreres af Kommissionen i stedet for Den Europæiske Centralbank. I oktober 2000 var Parlamentet af den opfattelse, at det stadig var i Fællesskabets interesse at bevare denne facilitet, og det godkendte en nedskæring af loftet fra € 16 mia. til € 12 mia. Parlamentet anmodede imidlertid også om, at der blev truffet passende foranstaltninger for de nye medlemsstater, som ikke indfører den fælles valuta².

III. Budgetmæssige konsekvenser

Lån under denne facilitet er og vil fortsat være garanteret 100% af Fællesskabets budget. Instrumentet vil kun blive anvendt i særlige situationer, og det vil have budgetmæssige konsekvenser i tilfælde af manglende indfrielse og anvendelse af garantien. I henhold til ordningen skal Kommissionen i tilfælde af manglende indfrielse og en tilsvarende anvendelse af garantien direkte involvere budgettet f.eks. i form af en overførsel til den relevante budgetstruktur, men såfremt dette er utilstrækkeligt, skal der findes nye indtægter i form af et tillægs- og ændringsbudget. I en situation med tiltagende økonomisk konvergens og færre støtteberettigede medlemsstater er sandsynligheden for et sådant scenarie imidlertid

¹ En gang i 1991 blev der ydet et lån på € 2,2 mia. (hvoraf kun en trance på € 1 mia. blev frigivet) og i 1993 blev der ydet et lån på € 8 mia. (hvoraf kun to trancer på henholdsvis € 2 mia. blev frigivet).

² Se mødeprotokollen fra mødet den 24. oktober 2000 (A5-0277/2000).

begrænset. Situationen kunne imidlertid ændre sig, når der kommer nye medlemsstater i forbindelse med den kommende udvidelse, som ikke deltager i den fælles valuta, således at antallet af støtteberettigede medlemmer stiger. Anledning til bekymring er det forhold, at Fællesskabets budget ikke er sikret i tilfælde af manglende indfrielse, og at de involverede summer (op til et nyt loft på € 12 mia.) kunne være betydelige.

Til gengæld er Fællesskabets budget beskyttet mod lån til tredjelande ved hjælp af garantifondsmekanismen, som består af en reserve i henhold til de finansielle overslag (loftet i 2001 er € 208 mio.), der tilvejebringer midler til garantifonden i forhold til garantisummen for hver enkelt transaktion. Mekanismens funktion er blevet forklaret indgående af ordføreren i arbejdsdokument fra marts 2000 (PE 232.992) og har vist sig at være en effektiv måde at beskytte Fællesskabets budget mod potentielle risici. Medlemmernes opmærksomhed henledes i den forbindelse på den kendsgerning, at presset under loftet fortsat giver anledning til bekymring. Såfremt samtlige aktiviteter pr. juni 2001 skal finansieres, vil der kun restere en margin på € 8 mio. under loft for 2001, hvilket svarer til en resterende lånekapacitet til makrofinansiel bistand på € 89 mio. (disse lån garanteres 100%) eller på € 137 mio. til EIB-lån (disse garanteres op til 65% ifølge det nye mandat). Denne situation efterlader med andre ord ikke nogen margin til uforudsete begivenheder, som kunne nødvendiggøre EU's bistand, for så vidt angår dette instrument.

IV. Konklusioner

1. Lån til medlemsstater i tilfælde af betalingsbalancevanskeligheder under denne facilitet garanteres 100% af Fællesskabets budget.
2. Risikoen for manglende indfrielse kan aldrig helt udelukkes. Tilsvarende udgør de enkelte lån under denne facilitet en potentiel risiko for Fællesskabets budget, da der ikke er indført nogen mekanisme til beskyttelse af budgettet mod en anvendelse af garantien.
3. I betragtning af de betydelige beløb, det drejer sig om, er det af afgørende betydning, at Fællesskabets budget også beskyttes under denne facilitet, således som det allerede er tilfældet med lån til tredjelande.

ÆNDRINGSFORSLAG

Budgetudvalget opfordrer Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende ændringsforslag i sin betænkning:

Kommissionens forslag ¹

Ændringsforslag

Ændringsforslag 1
Betragtning 6 a (ny)

(6 a) Der indføres en passende budgetmekanisme for at beskytte Fællesskabets budget mod potentielle risici i forbindelse med manglende indfrielse og tilsvarende anvendelse af garantien.

Begrundelse

I betragtning af den forestående udvidelse af EU vil antallet af støtteberettigede medlemsstater eventuelt stige. Det er derfor et element i den forsvarlige økonomiske forvaltning at beskytte Fællesskabets budget mod enhver form for potentiel risiko.

¹ Endnu ikke offentliggjort i EFT.